

ŠŤASTIE V NEŠŤASTÍ

vydavateľstvo
BESTSELLER

Karin Horváthová

Karin Horváthová
ŠŤASTIE V NEŠŤASTÍ

VYŠLO AJ AKO TLAČENÁ VERZIA

ISBN tlačenej verzie: 978-80-8252-083-8

ISBN e-knihy: 978-80-8252-084-5 (1. zverejnenie, 2024) (ePDF)

ISBN e-knihy: 978-80-8252-085-2 (1. zverejnenie, 2024) (ePub)

ISBN e-knihy: 978-80-8252-086-9 (1. zverejnenie, 2024) (mobi)

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat', uchovávat' v rešeršných systémoch alebo prenášat' akýmkoľvek spôsobom vrátane elektronického, mechanického, fotografického či iného záznamu bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora, respektíve vydavateľa.

www.bestseller.sk

Karin Horváthová

Šťastie v nešťastí

Copyright © by Karin Horváthová

Cover design © by Zuzi Maat

Illustration © Shutterstock

Slovak edition © by vydavateľstvo BESTSELLER

Karin Horváthová

ŠŤASTIE V NEŠŤASTÍ

ISBN: 978-80-8252-083-8

*Ďakujem vydavateľstvu BESTSELLER, že mi dalo
príležitosť a prijalo môj rukopis.*

*A obrovská vďaka patrí aj vám, ktorým sa dostalo
Šťastie v nešťastí do rúk. Vaša podpora pre mňa veľa
znamená.*

Kapitola prvá

Tehotná päť týždňov

(plod veľkosti malého písmena c)

Usadila som sa v kuchyni a na tvári mám pravdepodobne nepríčetný úsmev. Nemôžem sa dočkať jeho príchodu a prichádza presne ako na zavolanie. Zatvorí dvere, štrngoce kľúčmi a položí ich na tanierik. Nervózne vyklepávam prstami po doske stola.

Očami ho súrim, aby čím skôr prešiel cez zárubňu, a keď ho zbadám, uvažujem, ako mu to mám oznámiť. Premýšľala som o tom dosť dlho, som napätá ako guma v gatiach.

Pozdravíme sa a ja zaregistrujem napätie v jeho tvári. Hádam to ešte nemôže vedieť, či? Pozorne si všímam jeho správanie, opatrne našľapujeme okolo seba. Chystá sa vojsť do kúpeľne, lenže ja už to dlhšie nevydržím a on tiež na poslednú chvíľu zaspátkuje. V rovnakej chvíli naraz prehovoríme k tomu druhému.

„Som tehotná.“

„Som homosexuál.“

Usmievajúc sa si pohladím ploché brucho a po jeho slovách mi zamrzne úsmev na perách. Igor a jeho sprosté vtipy. Teraz rozhodne nie je vhodná doba, aby žartoval o takej vážnej téme.

„Netáraj, počul si? Som tehotná!“ zopakujem a prekrútim oči. Čarovné oznámenie prerušil svojím otrasným zmyslom pre humor. Zbledne v tvári, ktorá naberá odtieň čohosi, čo vyzerá ako vyvracaná hruška.

„Lejka,“ osloví ma prezývku, ktorú používa v zásade len vtedy, keď spôsobí nejaký malér a následne sa ho chystá *žehliť*. „Ja to myslím seriózne. Nežartujem.“ Zatvári sa previnilo a zamračí sa.

Sedíme oproti sebe pri kuchynskom stole a zdá sa, že sme si obaja vybrali presne ten istý moment, aby sme jeden druhému zverili novinky nášho života.

„Hej? A odkedy?“ snažím sa reagovať pokojne, aj keď do pravého oka už dostávam tik a hlas mi preskočí ako rozladené struny gitary. Za päť rokov manželstva človek vytuší kedy je zle, poznáme svoje zlozvyky a gestá, ktoré značia, že sa schyľuje k pohrome. Neviem teda, prečo si myslel, že práve dnešok je vhodný na takéto obrovské priznanie.

„Tak nejak oľakšovať,“ zakvíli a prikrčí sa, ako keby sa bránil pred guľkou. „Vždy sa mi páčili chlapi, ale potom som sa zamiloval do teba. Samého ma to prekvapilo, ale pri tebe som sa cítil inak. Zabudol som na príťažlivosť k mužskému pohlaviu, neviem ti to vysvetliť. Pre mňa samotného je to záhada. Pokým som nezačal randiť s tebou, Lejka, ženy sa mi nepáčili,“ vykladá mi a ja mám slzy na krajíčku.

Pripadá mi to, ako keby sa so mnou lúčil. A možno je to zapríčinené aj tým, že sa mi chce nehorázne cikať a v tejto chvíli si musím zachovať kamenný výraz.

Zaškrípem zubami a preruším ho. „Ty si zo mňa robíš žarty, Igor. Netrep somariny, dnes mám fakt ťažký deň a dúfala som, že nám ho moja novinka vylepší. Ja to nechcem počuť. Už viac nič nehovor!“ prikážem mu a zapchám si detinsky uši. Postavím sa a začnem si spievať, aby som úplne prehlušila jeho rozprávanie.

Sledujem, ako sa mu otvárajú ústa a ako ku mne natáha ruku, ale aj tak si naďalej pospevujem a pendlujem z jedného kúta našej

kuchyne do druhého. Napokon mi položí ruku na plece a zloží mi ruky z uší. „Lejka, začneš ma konečne počúvať?“

„Prestaneš hovoriť tie hlúposti a nebudeš ma viac štváť?“ vyjednávam a nervózne prestúpim z nohy na nohu kvôli pripomienke močového mechúra, že je v núde o vyprázdnenie.

Potrasie hlavou a so svojimi hnedými dúhovkami na mňa vrhne starostlivý pohľad. Má čerstvo po tridsaťpäťke, ale vlasy mu sem-tam prekrýva striebřistý odtieň. Pripadalo mi to na ňom sexi. Začal starnúť o trochu skôr. Igor je vcelku priemerný chlap a ničím nevyniká, ale už som vyrástla z predstáv o vyumelkovaných chlapoch s ukážkovým pekáčom buchiet.

„Musíme si o tom pohovoriť. Už viac nemôžem mlčať. Milujem ťa a zaslúžiš si vedieť pravdu.“

„Och, došľaka aj s tebou, iba potrebuješ uľaviť svojmu svedomiu, tu vôbec nejde o mňa!“ obviním ho namrzene a odstrčím ho od seba. Zatacká sa a prižmúri oči, už pozná aj to, kedy pri mne potrebuje nadpriemernú dávku trpezlivosti.

„Ja som niekoho stretol,“ vyjde z neho nevdojak a zachmúri sa. Pri týchto slovách sa nezdržím a jeho líce pozdraví moja pravačka. Zarazene sa chytí za líce, na ktorom mu ostal odtlačok všetkých mojich piatich prstov, a sklopí hlavu kajúcne do zeme.

Mám pocit, akoby do mňa vošlo sto voltov. „Ty si ma podvádzal?“

Vedela som, že tá posilňovňa bol zlý nápad! Vždy, keď sa chlap začne o seba starať a pracovať na svojej kondičke, je za tým iná žena. Alebo *iný chlap*. Igor Synák, ty hnusné hovädo.

„Nie, ale párkrát sme si vyšli a preskočila medzi nami iskra,“ cekne takmer nečujne a ruky si zasunie do teplákov, ktoré si nestihol vyzliecť z toho svojho poondiateho tréningu v posilňovni.

„Hm, tak iskra hovoríš,“ zaškerím sa a nahodím úsmev, hoci vo vnútri mi už buble žeravá láva, ktorá každú chvíľu vyhodí náš byt do povetria. „Iskra preskočí, keď ti vtáka pricviknem do ističov a nechám zapnutý prúd, ty kretén!“ zahromžím zlovestne, bez pokusu o zachovanie akejkoľvek noblesy.

Vyplašene vypleští oči. „Ja viem, nie je to spravodlivé a je mi ľúto, že to takto cítim. Ale pochop, že ťa nechcem vodiť za nos.“

„Kto to je? Je krajší ako ja? Alebo čím ťa tak nadchol, že si ho priniesol medzi nás?“ spovedám ho a vzápätí sa hnev mení na bolesť. Verila som, že naše manželstvo rútiace sa z kopca zachráni moje neplánované tehotenstvo.

Keď som si ráno robila test, už som mala veľké ilúzie o tom, ako nás to znovu zvedie dohromady a stmelí. Toto bábätko malo dopomôcť k záchrane nášho manželstva, ktoré v posledných mesiacoch ochladlo, a my dvaja sme boli skôr spolubývajúci ako dvaja milujúci sa manželia, ktorí sa nedokážu nabažiť jeden druhého.

„Na tom nezáleží. Odolával som mu, naozaj som to nechcel nechať zájsť až takto ďaleko. Prisahám, že keby sa to dalo...“ vyhovára sa a mňa opäť pochytyl záchvat hnevu.

Jasné, že sa to dá! Nepokukuj po ostatných chlapoch, keď máš doma manželku, ty trdlo!

„Počul si, že som tehotná? To ma chceš na to dieťa nechať samu?“ Nehodlám sa viac zaoberať jeho sebeckosťou. Moje tehotenstvo je omnoho dôležitejšie ako jeho nevyriešená sexuálna orientácia.

Zmätene zagáni na moje brucho, ako keby mu malo dať nejakú odpoveď. „Nebrała si náhodou antikoncepciu?“ Zvraští čelo na svojej okrúhlejšej tvári so strniskom a jeho tón znie neveriacky.

„A načo by som ju asi brala, keď sme spolu spali raz za rok

– na moje narodeniny?“ vychrlím zo seba odpoveď hodnú pravej mrchy a je žalostné, že náš sexuálny život bol taký suchopárny v už takom mladom veku. Vždy si vymyslel nejakú výhovorku, aby sme to nemuseli robiť. Bol buď príliš unavený, uťahaný, alebo vystresovaný. A ja sprostá som mu to tolerovala.

„Ale myslím, že vtedy som mal kondóm.“ Zamyslene sa poškriabe na brade a ešte viac mi tým zdvihne adrenalín.

Namosúrene dupnem nohou, vtrhnem do kúpeľne a vrátim sa s bielou paličkou zakrútenou do servítky, pričom ju triumfálne položím na stôl. Slastne sa zaškerím, plne si uvedomujúc svoju prevahu. Ešte bude aj spochybňovať moje tehotenstvo!

Na povestné ocikanie paličky som sa pripravovala celý týždeň. Inge ma prehovorila, aby som nebola zbabelá a konečne to urobila. Nebolo to po prvý raz, čo som sa stretla s tehotenským testom. Ako stredoškôlačka som ich ocikala už neúrekom a všetky, vďaka bohu, boli negatívne. Až doteraz.

Prepadla ma panika. Hneď som myslela na pôrod a na spôsob, akým to malé zo mňa vyjde. Budem roztvorená na niekoľko centimetrov a porodím dvoj- až trojkilové živé dieťa. Potom som sa ale potešila, pretože mi napadlo, že dieťa bude odrazovým mostíkom medzi mnou a Igorom, keďže naše city ochladli a my sme sa odcudzili. Tento plod rastúci v mojej maternici nám mal pomôcť prekonať manželskú krízu.

Starostlivo som si test zabalila do servítky, ukryla do zásuvky v skrinke a bola pripravená ukázať tie dve čiarky šťastnému otcovi. No tento chumaj má od šťastného otecka na míle ďaleko.

„Tak si si ho asi zle natiahal alebo si ho mal prederavený. Či ma, nebodaj, hodláš obviňovať, že som spala s niekým iným?“ zvrasknem naštvane.

„Nie, Lejka, tak som to vôbec nemyslel. Len ma to trochu zaskočilo, to je všetko,“ bráni sa a pohľad má stále zastretý. Je ešte bledší ako naša stena. Mám normálne dojem, že čoskoro zamdlie. Chlapi a tá ich priehľadnosť. Normálne je z toho dosratý. Veď to ja budem priberať, ja ho vynosím, nie on!

„To je všetko, čo mi k tomu povieš?“ ozvem sa sklamane. Od tohto momentu som si sľubovala omnoho viac a teraz myslím, že sa z nenaplnených očakávaní rozplačem. Ja viem, že manželstvo nie je rozprávkové. Žiadny chlap nie je dokonalý a muži majú milión zlovykov, ktorými nám hrajú na posledné zvyšky nervov – absolútne nikdy si nepamätajú, že tá hlúpa záchodová doska má byť sklopená –, ale toto ma ranilo.

„Neviem, čo mám povedať. To dieťa sme neplánovali. Sama si povedala, že náš vzťah ledva prežíval. Myslel som si, že mi oznámiš, že sa chceš rozviesť, keď si mi napísala, že sa so mnou chceš rozprávať, len čo sa vrátim domov,“ vysvetľuje mi a sype mi svojimi tvrdými slovami ďalšiu soľ do rany.

Nerozumiem, ako môže byť takýto necitlivý. Veď sa stanem matkou jeho dieťaťa! Ani ja som nebola pripravená, ale už sa mi celkovo darí stotožniť sa s ideou matky. „Ty sa chceš rozviesť?“ neveriacky si overujem, či som dobre počula, aj keď mne samotnej už pár ráz prišiel na um rozvod.

S Inge často preberáme naše manželstvo a ona ma už pred časom upozornila, aby som bola obozretnejšia a mala oči na stopkách. Tvrdila, že ak nám to neklape, mali by sme sa rozviesť, ale ja som to nakoniec vždy zmietla zo stola. Nechcem skončiť ako moji rodičia. Mama odišla a na výchovu zostal len otec. Venuje sa spevu kdesi v Anglicku či kde a raz za rok mi pošle narodeninové blahoželanie so stovkou, aby som si kúpila niečo pekné na seba.

„Ty nie?“ odpovie mi otázkou, ktorou mi len dokazuje, že o rozvoде premýšľa už dlhšie.

„Vypadni!“ zakričím s nervami v koncoch a rukou ukážem smerom na dvere.

„Lejka, prosím, nemusíme to riešiť takto,“ zmierlivo mi prehovára do duše, no ja sa s ním nehodlám maznať.

„Vypadni, už aj! Teraz ťa nemôžem mať na očiach!“ zopakujem znovu a zamierim k dverám. Otvorím ich a čakám, kým odíde.

Obuje si topánky, zoberie si z tanierika svoje kľúče od auta a mizne vo dverách výťahu.

Naštvané za ním zabuchnem dvere a hodím tanierik, na ktorom mal odložené svoje kľúče, o zem. Vplyvom gravitácie s ľahkosťou dopadá na dlaždice a rozlomí sa na kúsky. Nohami prekročím rozbitý predmet a namosúrene si to namierim do našej spálne. Otvorím jeho šatníkovú skriňu, zhrabnem kufor a nastrkám mu doň všetko oblečenie z poličiek.

Takto zbalený kufor mu položím pred dvere a zacapím mu ich pred nosom, keď sa o hodinu vracia naspäť. Kľúče od auta si vzal, ale tie od bytu nechal doma. Hneď zajtra vymením zámky.

Keď iskra, tak iskra!

Kapitola druhá

Tehotná päť týždňov a dva dni *(plodu veľkosti malého písmena c)*

Sedím v čakárni plnej mamičiek a ich tehotenských pupkov a rozmýšľam o tom, či som tu správne. Pachtia a soptia. Ich partneri sedia pri nich a masírujú im opuchnuté nohy. Ledva sa im tie dve nakysnuté knedle zmestia do šlapiiek. To aj ja budem takto vyzerať? Aj mňa toto čaká?

Asi ťažko. Už vidím, ako si Igor láme hlavu nad tým, ako uľaviť mojim opuchnutým členkom. Vykašle sa na mňa. Darebák jeden. On si bude užívať a ja budem tá, ktorá sa začne meniť na Yetiho s chlpatými nohami.

Čo si počnem? Neviem nič o deťoch. Ani o materstve. Tobôž nie o materinskej láske.

Objedнала som si narýchlo termín u svojho gynekológa. Naposledy som tu bola asi pred rokom na rutínnej preventívnej prehliadke. Ani vo sne by mi nenapadlo, že keď sem zavítam znovu po dvanástich mesiacoch, bude to za účelom potvrdenia môjho tehotenstva. S Igorom sme mali desaťročný plán. Najprv zarobíme, potom postavíme dom a nakoniec prídu deti. No teraz ten plán zrejme ľahol popolom.

Vyhodila som ho z nášho bytu. Tak veľmi mi ublížil.

Čo asi tak poviem svojej rodine a otcovi? Toho chudáka aj šľak trafi, keď zistí, že môj manžel, chlap, ktorému ma veľkolepo odo-

vzdával pri oltári, je teraz preorientovaný na mužské pipíky. Navyše po zistení, že som k tomu ešte aj nabúchaná, nás oboch bude pokladať za bláznov.

Fajn, tak trochu som ho do toho sexu zatiahla nasilu, ale ani som ho neznásilnila. Keby mi to bol povedal omnoho skôr, mohli by sme sa vyhnúť tomuto trápnemu momentu, alebo prinajmenšom minimalizovať škody.

Ja krava sprostá som začala spochybňovať svoju atraktivitu! Igor ma čoraz častejšie odmietal a mal vždy nejakú vynikajúcu nepriestrelnú výhovorku, s ktorou vidinu spoločného milovania mohol zatrhnuť.

Za šteklivú krajkovanu spodnú bielizeň a rôzne krémy na celulitídu a vrásky som utratila dobre že nie celý majetok, len aby som sa mu páčila a začala ho znovu priťahovať. Tolko vyhodенých peňazí pre nič za nič.

Mám tridsaťpäť, moje prsia už, samozrejme, nie sú to, čo bývali a stehná nie sú také pružné a vyhladené bez drobných hrbolčiekov, ale predsa ani on nevyzerá rovnako, ako keď sme sa spoznali!

Celá natešená som ho raz doma čakala na posteli, na sebe priesvitné body zarezané do zadku, a mrzla, pretože nám akurát vypili kúrenie. A on prišiel a odbil ma s tým, že má migrénu. Moja praktická nahota ostala bez povšimnutia. Vlastne nie celkom, pretože Igor mi starostlivo prehodil cez plecia župan, aby som si ho obliekla, pretože ešte nachladnem.

Spočiatku, v dávnej minulosti, sme to robili častejšie než králiky. Aj päťkrát či šesťkrát do týždňa predtým, než sme šli spať. No on si potom otvoril tú svoju firmu s tričkami a domov chodil len prespávať.

Inge ma už dávnejšie varovala, aby som bola obozretnejšia, ale

nechcelo sa mi veriť tomu, že by ma mohol skutočne podvádzať. Svoj vzťah sme založili na úprimnosti. Najprv sme boli dobrí priatelia, podporovali jeden druhého a medzi to sa nejako priplichtila láska. Nebolo to extra komplikované. On ma pobozkal, spýtal sa ma, či sa mi páči a či by som s ním aj nechcela chodiť. Bol prvým normálnym chalanom, na ktorom mi záležalo. Až do tej doby som randila so samými trubirohmi, boli to niekoľkotýždňové známosti, z ktorých napokon aj tak nič nebolo. S Igorom som od samého začiatku vedela, na čom som.

No posledný rok či dva naše manželstvo ochladlo a spolu s ním aj priateľstvo, ktoré sme medzi sebou mali. Dieťa malo byť naším vykúpením. Pri pomyslení, že my dvaja sa staneme rodičmi, som si dokázala predstaviť, že tie dva stagnujúce roky napravíme.

Ja na to dieťa nechcem byť sama. *Ach, ja na to dieťa fakticky nechcem byť sama!*

Uľaví sa mi, keď odo dverí zaznie moje meno, a nasledujem sestričku do ambulancie. Nie je to práve miesto, kam by sa mi páčilo chodiť, ale nijako inak sa mi potvrdenie o gravidite nepodarí dostať.

Pozdravím svojho lekára a posadím sa na stoličku oproti tej jeho. Nezaujato si niečo píše a po pár sekundách ma privíta.

„Dobrý deň, pani Synáková. Počúvam,“ pozdraví ma a nahodí automatický prístup, no mne chvíľu trvá sa zorientovať.

Poobzerám sa okolo seba a všade na mňa hľadia usmiate detské tváričky, tehotenské bruchá alebo obrázky maternice a vaječníkov. Neprijemne sa zahniezdim na stoličke, ktorá je tvrdá a chladí ma pod zadkom.

„Som tehotná,“ vyprsknem svoju diagnózu a on iba letmo kývne hlavou.

„Robili ste si test, usudzujem, urobíme teda komplexné vyšetrenia, aby sme to mali čierne na bielom.“ Jemne sa pousmeje, čo pôsobí trochu divne, pretože horná pera sa mu zvláštne nadvihne a je mu vidieť len ďasná. Zamračím sa a nadvihnem obočie, nemám náladu na fóriky.

„Čo konkrétne mi budete robiť, pán doktor Mázer?“ vyzvedám. Nerada chodím niekde naslepo a radšej som pripravená.

Otvorí môj zdravotný záznam, pretrie si oči a jednoducho mi odpovie. „Krvný obraz, to v prvom rade,“ odkašle si, „a vaša posledná menštruácia?“ nadhodí len tak medzi rečou.

„Pred piatimi týždňami. Zvyčajne mám pravidelný cyklus, fungujúci ako švajčiarske hodinky. Už týždeň mi to mešká, tak som si urobila test,“ vysvetľujem a stále mi nedochádza reálnosť tejto situácie.

„V poriadku, vyskočte si na kozu, urobíme ultrazvukové vaginálne vyšetrenie, pri ktorom zistíme zväčšenie a presiaknutie maternice, ktoré mi vaše tehotenstvo tiež pomôže skôr potvrdiť,“ rozkáže mi a ja sa neochotne postavím za plentu.

Obliekla som si sukňu, tak si len vyzlečiem telové pančuchy a vyzlečiem nohavičky, no stále sa okúňam vyjsť von. Nie som zvyknutá rozkladať nohy pred cudzími chlapmi. Keď nad tým tak pouvažujeme, je to nesmierne ponižujúca poloha.

Ach, čím skôr vyjdem, tým skôr to budem mať za sebou. Pricupitám k lôžku, uložím sa naň a vyložím nohy po oboch stranách lôžka. Doktor Mázer sa správa ako statický robot.

Prisunie sa k mojim nohám na nízkej stoličke na kolieskach, sklóní sa dole a ja mám pocit, že asi odpadnem.

Nie je mi to príjemné, preto zatvorím oči a predstavujem si, že sa nachádzam niekde inde, ako ma to učila mama.

Nenariekaj, zatni zuby a predstav si, že sa nachádzaš na Broadwayi! Ja ale na žiadnom Broadwayi byť nechcem! Prajem si len, aby tu bol spolu so mnou aj môj manžel a tento okamih by sme prežívali spolu.

Oči mi zalejú slzy a to ešte doktor Mázer nepovedal ani slovo. Skúmavo si prezerá monitor s roztraseným obrazom, šmátra sa mi tam dole, a keď začuje moje vzlyky, zatvári sa previnilo.

„Bolí vás to?“ opýta sa, mysliac si, že moje slzy sú zapríčinené ponížujúcim vyšetrením.

„Nie, ja len... že ste nezvyčajne ticho,“ vynájdem sa.

„Rozplakal som vás tým, že som nič nehovoril?“ zmätene reaguje a trhne mu kútikmi. Už len to mi chýbalo, aby ma začal pokladať za šialenú ženskú pod paľbou rozhádzaných hormónov, ktorou sa tak či tak o pár mesiacov stanem.

„Som tehotná, alebo nie som?“ dôjde mi trezlivosť, zaraz ma prešla všetka dôvera voči hodnovernosti nekvalitných tehotenských testov. A pri pomyslení, že výsledok bol nakoniec nesprávny, ma rozbolí celé vnútro. Možno mám strach, ale tá predstava dieťaťa sa mi začína pozdávať.

„Pani Synáková, upokojte sa, prosím.“ Položí dlhý predmet, ktorý slúžil na vyšetrenie, na odkladací pultík, a presunie predo mňa papierový box s vreckovkami. „Vidím tam gestačný vak,“ zhodnotí a je chvíľku ticho, kvôli čomu ma ide znovu rozdrapiť od nervov.

Nadvihnem hlavu a zaostriem na obraz na monitore. „A to je čo?“ nechápavo nadvihnem obočie, lebo mi jeho slová nedochádzajú.

„Dutinka, ktorá potvrdzuje vaše tehotenstvo, ale ešte vám neviem presne povedať, ako sa bude ďalej vyvíjať. Mamičkám odporúčam prísť až okolo šiesteho až ôsmeho týždňa, keďže od šieste-

ho týždňa už dokážeme zaznamenať žlté teliesko, v ktorom sa nachádza vaše dieťaťko. Ale keďže ste volali, že potrebujete súrne prísť, nechcel som sa vás vypytovať,“ pripomenie mi moju včerajšiu nalievavosť, keď som ustavične vyvolávala do ordinácie, až pokým mi sestrička nezdvihla a nedala termín na dnešok.

Odkvácnem hlavou na tvrdé ležadlo a stiahnem nohy dokopy, i keď už fakticky asi nezakryjem nič, čo by nevidel. „Tak mám teda prísť až o týždeň?“ zvolám sklamane a zúfalo.

Pousmeje sa a sadne si spať za stôl. „Urobíme krvné vyšetrenia a o pár týždňov vypíšeme aj tehotenskú knižku,“ povie rozhodne a ja si nepatrne položím ruku na brucho. *Je to reálne.*